

opgives for Indenrigsministeriet, og kan dettes Meddelelse om, at den foreskrevne Betingelse er opfyldt og at der Intet findes mod Beregningen at erindre, thinglæses som Adkomst for Eieren til i sin Tid frit at disponere over dette Hartkorn, som over Hovedgaardsjord.

Naar Eieren sælger eller arvefæster med Ret til at sælge og pantsætte til en Bruger af det til Inddragning bestemte Areal, hans Børn, Svigerbørn, Stebbørn eller Pleiebørn, noget andet Sted paa Godset, hvorpaa der ikke findes Familier, der have Børn, Svigerbørn eller Stebbørn, da skal dette anses som solgt i Henhold til denne Paragraph. Eieren er i saadant Tilfælde berettiget til for et af Indenrigsministeren nærmere begrændset Tidrum at bortleie det fraslyttede Sted eller selv at drive det, dog at der holdes Dug og Dist, indtil Betingelserne for hans frie Disposition derover efter denne Paragraph ere fuldstændige.

§ 3.

Doer Gaardfæsteren og hans Enke inden Udløbet af 30 Aar, at regne fra Fæstecontractens Indgaaelse, skal Godseieren, saafremt han ikke afhænder Gaarden paa den i § 2 nævnte Maade og til en af de der paaenævnte Personer, til Boet udbetale ligesaamange Tredivtebele af den erlagte Indfæstningssum, som der mangler Aar i, at Fæstecontracten har været i 30 Aar.

§ 4.

Almindelig Fardag for Fæstere er 1ste April. I Tilfælde af Fæstets Ophør ved Dødsfald tilkommer der Dødsboet eller Arvingerne Ret til imod fornøden Sikkerhedsstillelse at beholde Gaarden og fortsætte Driften indtil den 1ste April i det paafølgende Aar, til hvilken Tid Contract om nyt Fæste skal være afsluttet, medens Fæstebrevets Udstedelse kan udsættes til 1. Aar og 14 Dage derefter.

§ 5.

Den en fratrædende Fæster eller hans Arvinger ved Bestemmelsen i Forordningen af 8de Juni 1787 § 5 tillagde Ret til at erholde Erstatning hos Eieren (Forbdrotten) for Ustand-

sættelse eller Opførelse af Nytt af saadanne Bygninger paa Gaarden, som ere nødvendige til dens Drift, udvides til ogsaa at gjælde med Hensyn til saadanne Tilbygninger og Forøgelse af det murede og nagelfaste Inventarium, som, selv om de ikke kunne anses for strengt taget „nødvendige“ til Fæstegaardens Drift, dog maae erkendes for at være hensigtsmæssige, naar de uomtvisteligt have forøget Gaardens almindelige Handelsværdi som Aalsgaard.

Erstatningsretten udvides endvidere til at omfatte ikke blot saadanne større Grundforbedringer af Gaardens Tilliggende, der utvivlsomt have værdigen forøget Gaardens Værdi, saasom Opdyrkning af Overdrev, Heber, Mose eller Skær, Nydning af steenlagte Jordstykker, Udtørring af Moradser, Afslivnings- og Overrislingsanlæg, men ogsaa de, nyttige og hensigtsmæssige, mindre Grundforbedringer, t. Ex. Mergling, omfattende Udgravninger, Brøndsætning eller deslige, hvoraf Fæsteren eller hans Arvinger paa Grund af Besiddelsens Afbrudelse ikke have faaet Leilighed til at høste den fulde Nytte.

Afgangen til den ved nærværende § hjemlede Erstatning bliver imidlertid, saavel for Tilbygninger og Inventarieforøgelse, som for Grundforbedringer, betinget af, at Fæsteren enten forud har erhvervet Godseierens skriftlige Anerkjendelse af Bygningernes eller det paagjældende Jordstykkets Tilstand forinden Bygningsarbejdet eller Grundforbedringens Foretagelse, eller i Mangel deraf har sørget for ved en Synsforretning at bevistliggjøre samme, samt at han umiddelbart forinden Arbejdet paabegyndes, derom beviistligen har gjort Anmeldelse for Eieren.

Den ovennævnte Synsforretning foretages af to Skjønsmænd, hvoraf hver af Parterne vælger een. Kunne Skjønsmændene ikke blive enige, vælger de en Opmand, og kunne de ikke forenes om dennes Valg, beskikker Amtmanden en Opmand. Den samme Fremgangsmaade med Skjønsmænd og Opmand benyttes til at afgjøre saavel Erstatningspligten som Erstatningens Størrelse i Mangel af mindelig Over-